

SKATTE- STRAFFLAGEN

Böter för skentransaktion

Åklagaren hade yrkat ansvar å direktören Nils Gösta Wennberg, Stockholm, för oriktiga uppgifter i den av honom år 1940 avgivna självdeklarationen samt anført: Wennberg hade i sin ifrågavarande deklARATION angivit sin inkomst av rörelse till ett 878 kr. för lågt belopp samt sin inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet till ett 38,735 kronor för lågt belopp. Förstnämnda belopp avsåge privata utgifter, vilka bokförts såsom omkostnader i Wennbergs rörelse och därigenom nedbringat nettointäkten av denna. Beloppet om 38.735 kronor avsåge påstådd förlust vid försäljning av värdehandlingar till Wennbergs moder, fru Frida Wennberg, varmed Wennberg vid beräkning av inkomst i form av realisationsvinst obehörigen verkställt avdrag. Berörda oriktiga uppgifter, vilka varit ägnade att leda till för låg taxering, hade lämnats mot bättre vetande. I varje fall hade Wennberg med avseende å beloppet om 878 kronor förfarit med grov vårdslöshet.

Wennberg har bestritt åtalet samt anført: Det vore riktigt, att privata utgifter om tillhoppa 878 kronor bokförts såsom omkostnader i Wennbergs rörelse. Hans underlåtenhet att vid deklarationens upprättande beakta detta kunde emellertid icke rubriceras ens såsom grov vårdslöshet. Wennberg dreve omfattande byggnadsverksamhet, och de utgifter, som svarade mot sagda belopp, hade verkställts och bokförts av kamreren å Wennbergs kontor. Wennbergs

underlåtenhet hade endast bestått däri, att han icke med tillräcklig omsorg granskat bokföringen. Ifråga om beloppet å 38.735 kronor hade visserligen Kungl. Maj:t förklarat, att de försäljningar av värdehandlingar, genom vilka Wennberg tillskyndats förlust å sistnämnda belopp, tillkommit för skens skull och förty vägrat Wennberg avdrag å sagda belopp. Kungl. Kammarrätten hade emellertid icke funnit skäl vägra Wennberg berörda avdrag.

Av handlingarna i målet framgick, att Wennberg i december 1939 till sin moder i olika poster försålt värdehandlingar med en sammanlagd förlust å 38.735 kronor, att Wennberg återköpt en del av värdehandlingarna den 7 januari 1940, och återstoden vid olika tillfällen under år 1940, att återköpet skett till ungefär samma priser som försäljningspriserna samt att Wennberg vid ifrågavarande tid skött förvaltningen av moderns förmögenhet. På grund härav och med hänsyn till omständigheterna i övrigt måste anses, att överlåtelser av värdehandlingarna skett för skens skull samt att Wennberg förty mot bättre vetande verkställt avdrag med omförmälda belopp å 38.735 kronor.

Det kan däremot icke anses, att Wennbergs underlåtenhet att upptaga beloppet å 878 kronor skett mot bättre vetande. Wennbergs ifrågavarande underlåtenhet måste anses hava skett av grov vårdslöshet.

Kungl. Maj:ts utslag i målet angå-

TOR:s yttranden

Publicering av vissa bestämmelser

TOR har i skrivelse till finansdepartementet anfört:

De bestämmelser, som införts angående skyldighet att göra avsättning av skogsinkomst till investeringskonto och om anmälningsskyldighet för jordbrukare vid övergång till taxering enligt bokföringsmässiga grunder, synas enligt Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbunds mening böra vid lämplig tidpunkt genom tillkännagivande i press och radio klargöras för allmänheten. Förbundet har därför ansett sig böra göra Kungl. finansdepartementet uppmärksam på angelägenheten av att så sker.

Källskatten

Genom remiss har Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund beretts tillfälle avge yttrande över 1949 års uppbördssakkunnigas betänkande II med förslag till vissa ändringar i uppbördsförfarandet, såvitt gäller vissa i remissen närmare angivna delar.

Med anledning härav får förbundet meddela, att förbundet utifrån de synpunkter förbundet har att företräda icke har någon erinran att framställa emot förslaget i nu ifrågasatt hänseende.

Förbundet kan emellertid i detta sammanhang icke underlåta att framhålla, att det mål, de sakkunniga sökt nå genom de föreslagna bestämmelserna, icke torde kunna uppnås

ende Wennbergs taxering år 1940 har meddelats den 23 februari 1949.

Kallelse till inställelse i målet har delgivits Wennberg den 17 mars 1951.

Då således mer än två år förflutit från Kungl. Maj:ts utslag till delgivningen med Wennberg, har straff med avseende å berörda vårdslöshet förfallit.

Det belopp, som genom Wennbergs åtgärd att verkställa avdrag med 38.735 kronor skulle hava undandragits, utgör 15.889 kronor 55 öre.

Rådhusrätten dömde Wennberg, i anledning av åklagarens talan jäm-

likt 143 § 1 mom. taxeringsförordningen i dess före den 1 juli 1943 senast gällande lydelse, samt 7 § 3 mom. Kungl. förordningen den 20 juni 1941 om värnskatt för budgetåret 1941/42, för vad han låtit komma sig till last med avseende å beloppet om 38.735 kronor att till Kronan böta 40.000 kronor.

Domen överklagades

Hovrätten, som fann 7 § 3 mom. Kungl. förordningen den 31 maj 1940 om värnskatt för budgetåret 1940/41 i målet tillämpligt, lämnade ändringsyrkandet utan bifall.